

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/21/2019
Identifikačné číslo spisu: 1015201307
Dátum vydania rozhodnutia: 14.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1015201307.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1. L. L. G., U. XX, P., 2. U. Y. F., F. XX, P., obaja právne zastúpení: JUDr. Vincent Lechman, advokát, Popradská 80, Košice, proti žalovanému: Mestská časť Bratislava- Dúbravka, Stavebný úrad, Žatevná 2, Bratislava, v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/193/2015-60 zo dňa 19. septembra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného o d m i e t a .

Žalobcom 1. a 2. p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 5S/193/2015-60 zo dňa 19. septembra 2017 podľa § 250 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) uložil žalovanému povinnosť v lehote do 60 dní od právoplatnosti predmetného uznesenia konať a rozhodnúť o návrhu žalobcov 1. a 2. zo dňa 18. novembra 2014 na povolenie zmeny v užívaní stavby- nebytového skladového priestoru č. X-XXX, X. P. bytového domu R. X/D, V., súpisné č. XXXX, na pozemkoch parcelné č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, katastrálne územie Y., V., na nebytový priestor „prechodné ubytovanie- apartmán“ a zároveň doručiť krajskému súdu predmetné rozhodnutie do 30 dní od jeho vydania. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobcom 1. a 2. priznal voči žalovanému spoločne a nerozdielne právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Žalovaný podal proti uvedenému uzneseniu krajského súdu kasačnú sťažnosť zo dňa 19. októbra 2017 v ktorej žiadal, aby kasačný súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/193/2015-60 zo dňa 19. septembra 2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobcovia 1. a 2. sa k podanej kasačnej sťažnosti vyjadrili podaním zo dňa 1. augusta 2018, v ktorom navrhli, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného odmietol ako neprípustnú v zmysle § 459 písm. d/ a písm. e/ SSP, alternatívne, aby ju zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 461 SSP.

Žalobcovia zároveň požadovali, aby im kasačný súd priznal voči žalovanému plnú náhradu trov kasačného konania.

4. Dňa 27. decembra 2017 doručil žalovaný krajskému súdu rozhodnutie č. SU- 6970/4796/2017/Hr zo dňa 27. novembra 2017, ktorým rozhodol o návrhu žalobcov 1. a 2. na povolenie zmeny v užívaní stavby zo dňa 18. novembra 2014. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný odstránil svoju nečinnosť a začal vo veci konať, krajský súd uznesením č. k. 5S/193/2015-121 zo dňa 23. apríla 2019 konanie v súlade s ustanovením § 251 ods. 2 SSP zastavil.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako súd kasačný v zmysle § 438 ods. 2 SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako neprípustnú odmietnuť v zmysle ustanovenia § 459 písm. d/ SSP.

6. Podľa § 449 ods. 1 SSP, sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

7. Podľa § 449 ods. 2 SSP, povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),

c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

8. Podľa § 459 písm. d) SSP, kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak neboli splnené podmienky podľa § 449.

9. Podľa § 489 SSP, za vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa sa na účely tohto zákona považuje vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike alebo uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou; ak bolo vysokoškolské vzdelanie získané najprv v prvom stupni a následne v druhom stupni, vyžaduje sa, aby išlo v oboch stupňoch o vzdelanie v študijnom odbore právo.

10. Vo všeobecnosti platí, že sťažovateľ musí byť v kasačnom konaní, obdobne ako v konaní pred krajským súdom, za účelom dosiahnutia profesionality konania, povinne zastúpený advokátom, pričom požiadavka obligatórneho právneho zastúpenia sa vzťahuje už na fázu podania kasačnej sťažnosti a jej samotné spísanie. Právne zastúpenie advokátom v konaniach o kasačnej sťažnosti je obligátorne s výnimkou, ak má kasačný sťažovateľ právnické vzdelanie sám, prípadne jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, ide o konanie o správnej žalobe v sociálnych veciach či vo veciach azylu, zaistenia a administratívneho vyhostenia, resp. ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.

11. Z obsahu spisu krajského súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/193/2015-60 zo dňa 19. septembra 2017 o uložení povinnosti žalovanému rozhodnúť v stanovenej lehote o návrhu žalobcov bolo žalovanému doručené dňa 2. októbra 2017, pričom uznesenie obsahovalo riadne poučenie podľa § 449 ods. 1 a 2 SSP.

12. Žalovaný podal proti uvedenému uzneseniu kasačnú sťažnosť zo dňa 19. októbra 2017, ktorá bola podpísaná RNDr. U. K., starostom mestskej časti Bratislava- Dúbravka. V hlavičke kasačnej sťažnosti v kolónke „vybavuje“ je uvedené meno JUDr. X., pri ktorom sa však nenachádza podpis menovanej. Z obsahu kasačnej sťažnosti pritom nie je zrejmé, že by ju uvedená zamestnankyňa žalovaného spísala a podpísala. Žalovaný taktiež opomenul spolu s kasačnou sťažnosťou predložiť krajskému súdu poverenie udelené konkrétnemu zamestnancovi, vzťahujúce sa na spísanie kasačnej sťažnosti a zastupovanie žalovaného v konaní o kasačnej sťažnosti, ako aj doklad preukazujúci dosiahnutie požadovaného

vzdelania daným zamestnancom (napr. diplom o absolvovaní vysokoškolského štúdia druhého stupňa v odbore právo na právnickej fakulte a o priznaní akademického titulu magister).

13. Z dôvodu absencie vyššie špecifikovaných náležitostí krajský súd uznesením č. k. 5S/193/2015-83 zo dňa 9. januára 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24. júla 2018, vyzval žalovaného, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia doplnil kasačnú sťažnosť tak, že predloží potvrdenie (poverenie, vysokoškolský diplom), že zamestnanec žalovaného, ktorý za neho na správnom súde koná a zastupuje ho, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Krajský súd zároveň poučil žalovaného o možnosti odmietnutia kasačnej sťažnosti ako neprípustnej (§ 459 písm. d/ SSP).

14. Dňa 17. júla 2018 bolo krajskému súdu doručené podanie žalovaného zo dňa 11. júla 2018, v ktorom uviedol, že kasačnú sťažnosť dopĺňa o potvrdenie (vysokoškolský diplom) zamestnanca žalovaného. Prílohu tohto podania tvorila fotokópia vysokoškolského diplomu, potvrdzujúceho dosiahnutie vysokoškolského právnického vzdelania JUDr. R. X., pričom v podaní absentoval doklad o poverení konkrétneho zamestnanca konať v konaní o kasačnej sťažnosti v mene žalovaného. Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva v tejto súvislosti taktiež do pozornosti, že vysokoškolský diplom, preukazujúci dosiahnutie zákonom požadovaného vzdelania povereným zamestnancom, bol predložený iba vo forme fotokópie, bez príslušného úradného overenia.

15. V zmysle § 449 ods. 1 v spojení s § 449 ods. 2 písm. a/ SSP sa vyžaduje, aby kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa boli spísané advokátom, resp. jeho členom alebo zamestnancom, ktorý má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalovaný v prejednávanej veci tieto skutočnosti nepreukázal, keď nielen že na výzvu krajského súdu nepredložil doklad o poverení konkrétneho zamestnanca konať za žalovaného v konaní o kasačnej sťažnosti, ale taktiež jednoznačne a nesporne nepreukázal, že kasačná sťažnosť bola spísaná jeho, na tento účel povereným zamestnancom s príslušným právnickým vzdelaním.

16. Z hľadiska sudcovských limitov pri sudcovskej tvorbe práva ohľadne výkladu ustanovenia § 449 ods. 1 a 2 SSP je potrebné uviesť, že aj v prípade, ak je kasačným sťažovateľom orgán verejnej správy, musí taktiež spĺňať procesnú požiadavku zákonodarcu, aby kasačná sťažnosť bola spísaná osobou s právnickým vzdelaním, ktorou je v danom prípade zamestnanec žalovaného, pretože pri opačnom výklade tohto ustanovenia by sa vytvorilo diskriminačné prostredie vo vzťahu ku správnym orgánom, ktoré nezamestnávajú osobu s právnickým vzdelaním druhého stupňa.

17. Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že v prejednávanej veci neboli splnené zákonné podmienky podľa § 449 SSP, a to napriek riadnemu poučeniu žalovaného o povinnosti podľa § 449 ods. 1 a 2 SSP. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, kasačnú sťažnosť žalovaného podľa § 459 písm. d/ SSP ako neprípustnú odmietol. Záverom kasačný súd dodáva, že v tomto štádiu konania, keď žalovaný odstránil vzniknutú nečinnosť vydaním (aj keď zamietajúceho) rozhodnutia zo dňa 27. novembra 2017, by i v prípade meritórneho prejednanja kasačnej sťažnosti žalovaného kasačným súdom, nebolo možné dospieť k inému právnomu záveru ako je zamietnutie kasačnej sťažnosti.

18. Žalovaný procesne zavinil odmietnutie kasačnej sťažnosti, keď napriek riadnemu poučeniu nesplnil povinnosti podľa § 449 SSP. Z uvedeného dôvodu kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 171 ods. 1 SSP a § 167 ods. 1 SSP rozhodol tak, že žalobcom 1. a 2. priznal proti žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania. O výške tejto náhrady rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 2 SSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.